புரிகிறது. ஏன் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அதிகமாகப் போடவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அங்கே இந்த ஆண்டு அதிகமாக விளைச்சல் இல்லாததால் ஒரே ரீதியாக அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

விம்கோ நிறுவனத்தாருக்கும்—தொழிலாளர்களுக்குமிடையே ஏற்பட்ட தகராறு தீர்க்கப்படாமைகுறித்து

MR. DEPUTY SPEAKER: Under rule 42 of the Legislative Assembly Rules, the Hon. Members, Thiruvalargal K. T. K. Thangamani, K. M. Subramaniam and J. James have given notices to adjourn the House to discuss a definite matter of urgent public importance namely the failure to settle the dispute between the workers and the management of Wimco resulting in non-employment of about 2,000 workers since 4th October 1972 and the consequent sufferings of the workers.

I suggest that the Hon. Members may explain very briefly how this will come under rule 42.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்த விம்கோ பிரச்னையானது 4—10—1972 முதல் இருக்கக்கூடிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. அதை என்னுடைய தீர்மானத்திலேயே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். அன்று அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னால் பல முறைகள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தன. சென்ற கூட்டத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். கே. பழனிசாமி எழுப்பிய வினாவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இது சம்பந்தமாக நாங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று அங்கே 1,700 நிரந்தரத் தொழிலாளர்களும், 300 டெம்பரரி தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்திற்கும், தொழிற் சங்கத் தலைவருக்கும்—அங்கே தொழிற்சங்கத்தில் போட்டியில்லை—பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. அந்தப் பேச்சு வார்த்தையில் நிர்வாகம் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தை முதலில் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதாவது ரூ. 30 சம்பள உயர்வு கொடுப்பது என்று ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டு, 2 தினங்களுக்குப் பிறகு பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பித்தபோது நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலை. ஆகவே தான், இந்த அவையை ஒத்திவைத்து இதுகுறித்து விவாதிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் 2,000 தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 6 மாதமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற

நிலையில், அந்தப் பிரச்னையை முதலாளிகளிடத்தில் வற்புறுத்தமுடியாமல் இருக்கிறது, உடனடியாக அந்த முதலாளியைக் கூப்பிட்டு அந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு, அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறப்பதற்கு, அமைச்சர் அந்த நிர்வாகத்தை நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. அந்த அளவிற்கு இந்த அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 2, 3 தினங்களுக்கு முன்னால்கூட பேச்சுவார்த்தை நடந்து இருக்கிறது. அந்தப் பேச்சுவார்த்தை இன்னும் முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதில் காலம் கழிக்கும் போக்கில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அது நீடித்தால் அந்த 2,000 தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களும் கஷ்டப்படுவது மாத்திரமல்லாமல், முதலாளிகளின் பிடிவாதத்தின் காரணமாக சென்னைக்கு அருகாமையிலேயே இருக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையில் 2,000 பேர் வேலையில்லாமல் இருப்பது சரியான நிலையை உருவாக்காது. ஒரு பதட்ட நிலையைத்தான் ஏற்படுத்தும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இது நீடிக்காமல் இருப்பதற்கு அது குறித்து விவாதிக்க, சந்தர்ப்பம் இருக்குமானால் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களையும் எடுத்துச்சொல்லி, சீக்கிரமாக இந்தப் பிரச்னைக்கு முடிவு காண முடியும். ஆகவே, இந்தச் சபையின் மற்ற அலுவல்களை ஒதுக்கி வைத்து இதுகுறித்துப் பேச வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, apart from the reasons advanced by my Hon. Friend, Thiru K. T. K. Thangamani, I have the following reasons. I expected from the statement of the Hon. Chief Minister that the dispute would be settled very soon because the management had promised to go to Bombay, consult the authorities there and come back and settle it. But nothing has taken place after that.

Secondly, I am afraid that because of the present electricity cut, the management would like to have the strike or continue the lock-out. This state of affairs should not allowed to continue as already for the last six months the workers have been suffering for want of work and salary. I think this is so important a matter especially in view of the present electricity cut that the House should be adjourned to discuss this matter.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, ஏறத்தாழ 2,000 தொழிலாளர்கள் கழிந்த ஆறு மாத காலமாக வேலையின்றி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை ஒரு பெரிய பிரச்னையாக இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்று இருக்கிற பிரச்னையில் இந்த நிர்வாகத்திற்கு ஒரு வேளை அந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு மனம் இல்லை என்றாலும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அந்த நிர்வாகத்தைக் கட்டாயப்படுத்துவதற்கான சக்தி இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன். மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள்கூட கழிந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கூறியதாக நினைக்கிறேன். இந்தப் பிரச்னையானது தீர்க்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் அந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவில்லை.

தீர்க்கப்படாமல் இருந்தது மட்டுமல்ல. இதுபோன்ற பிரச்னைகள் கழிந்த ஆண்டுகளில் தீர்க்கப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. சிம்சன் தொழிலாளர் பிரச்னை தீர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது, அரசாங்க சார்பில்கூட தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கையெழுத்துப்போட்டார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களில் 400 தொழிலாளர்கள் இன்னும் தொழிலில் அமர்த் தப்படவில்லை. 126 தொழிலாளர்களை உடனடியாக ஒரு கம்பெனியில் வேலைக்கு அமர்த்திவிடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் அவர்கள் கூட வேலைக்கு எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவேதான் இப்பிரச்னைகுறித்து விவாதிக்கவும், இந்த அக்ரிமெண்ட்டை நடைமுறையில் எந்த அளவுக்கு நடத்த முடியும், அதற்காக என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைக்குறித்து ஆலோசனை கூறவும், இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதுகுறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, திருவொற்றியூர் சிம்கோ தொழிற்சாலையில் சுமார் 1,700 நிரந்தரத் தொழிலாளர்களும், 300 நிரந்தரமற்றத் தொழிலாளர்களும் பணியாற்றுகின்றனர். அவர்கள் 19–10–1972 அன்று சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்து வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். அந்தக் கோரிக்கைகளில் ஏறத்தாழ 3/4 பகுதி அதில் வெற்றி காணுவதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, அநேகமாக அது ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் கடைசியாக இப்போதுள்ள நிலை மூன்று கோரிக்கைகளில்தான் தொழிற்சங்கத்திற்கும், தொழில் நிர்வாகிகளுக்கும் உடன்பாடு ஏற்படாமல் இருந்து வருகிறது, அதற்குக்கூட நான் அந்தத் தொழில் நிர்வாகிகளையும் தொழிலாளர்களையும் அழைத்து விரைவில் நல்ல முடிவு காணவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறேன்.

இந்த மூன்று கோரிக்கைகளில் (1) ஊதிய உயர்வு அளிப்பதில் சிறிய வேறுபாடு, (2) ஊதிய உயர்வு எந்தத் தேதியிலிருந்து செயல்படுத்துவது, (3) ஆண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்திருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இல்லாமல் தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின்கீழ் ஊதியத்துடன் கூடிய விடுப்பு அளிப்பது இவைகள்தான் தீர்வு காணாத கோரிக்கைகள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசினார்கள். இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் முயற்சி எடுக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், 4, 5 முறை அதிகாரிகள் கலந்து பேசி, கடைசியாக என்னுடைய முன்னிலையிலே நடந்த பேச்சுவார்த்தையின் காரணமாகப் பெருவாரியான கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த மூன்று கோரிக்கைகள் அநேகமாக விரைவிலே தீர்க்கப்படும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதலாளிகளை வலியுறுத்தவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் தெரிவித்தார்கள். முதலாளிகள் முதலிலே ரூ. 4·75, ரூ. 7·50 தான் ஊதிய உயர்வு தருவோம் என்று சொன்னவர்கள் ரூ. 25 தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் 4, 5 ரூபாய் சேர்த்துக் கொடுத்தால் பிரச்னை தீரும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அரசு வலியுறுத்தவில்லை யென்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறாக இருக்கிறது. அதுவும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் தன்னால் இயன்ற கடமையைச் செய்து வருகிறது.

1973 மார்ச் 23]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு சம்பள உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதை முதலாளி ஒத்துக் கொண்டு இரண்டு தினங்களுக்குப் பிறகு அந்த முதலாளி அதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன் என்று சொன்னார் என்று எனக்குத் தகவல் வந்தது. உண்மைதானாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, நாங்கள் சொன்ன கருத்தை முதலாளிகள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் பிரச்னை அப்போதே தீர்ந்து போயிருக்கும். அவர்கள் முதலில் சொன்னது, பம்பாயில் தலைமை நிலையத்தில் அனுமதி பெற்று வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அநேகமாக விரைவிலே தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை இங்கே தெரிவித்து, இதைப்பற்றித் தனியாக விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற என் கருத்தை தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த இந்த விளக்கத்திற்குப் பின்னர் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை மேலும் விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லையென்று கருதி அதற்கான அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

4. 1973–74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்று மானியக் கோரிக்கை 15 என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். ஏராளமான பேர் பேசவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு கட்சியிலிருந்தும், 2, 3 பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 155 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. சட்டசபையை 2 மணி வரை நடத்துவது என்று வைத்துக்கொண்டால் 200 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கினால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். கட்சிகளின் அடிப்படையில் நேரம் ஒதுக்கினால் அதன் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Let us meet in the afternoon.

MR. DEPUTY SPEAKER : I think we have the Joint Select Committee meeting today.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : This is also an important demand and we can have afternoon session.

THIRU R. POONNAPPA NADAR : Let us adjourn correctly at 1-30 p.m. so that we can have lunch in time. Let us meet again at 4-00 p.m.

THE HON. DR. M. KARUNANIDHI : All right.